Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Guldskat

Citation: Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 217. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr04val-shoot-idm139893297362752/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. IV kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

»Men Haaret blev jo strax efter grønt som et Andemad, og maa altid farves op!«

»Det har hun Raad til!« sagde *Nabomoer*, »og det har ogsaa *Peter*. Han kommer i de fornemste Huse, selv til Borgemesterens, lærer Frøken *Lotte* Claveerspil!«

Spille kunde han! ja spille lige ud af sit Hjerte det deiligste Stykke, der endnu ikke havde været skrevet paa noget Nodeblad. Han spillede i de lyse Nætter og i de mørke med. Det var ikke til at holde ud, sagde Naboerne og Brandtrommen.

Han spillede saa Tankerne løftede sig og der boblede store Fremtidsplaner: Berømmelighed!

Og Borgemesterens *Lotte* sad ved Claveret; hendes fine Fingre dandsede han over Tangenterne, saa det klang lige ind i *Peters* Hjerte; det var, som om det blev ham altfor stort, og ikke hændede det een Gang, men mange Gange, og saa greb han
[65] en Dag om de fine Fingre og den smukt formede Haand, og han kyssede paa den og saae hende ind i hendes store, brune Øine; *Vorherre* veed hvad han sagde; vi Andre have Lov til at gjette det. *Lotte* blev rød over Hals og Skulder, ikke et Ord svarede hun; – der kom just Fremmede i Stuen, Etatsraadens Søn, der havde høi, blank Pande, heelt bagover, om i Nakken. Og *Peter* sad længe hos dem, og *Lotte* saae mildest til ham.

Om Aftenen, hjemme, talte han om den vide Verden og om den Guldskat, der for ham laae i Violinen.

Berømmelighed!

»Tummelum, tummelum, tummelumsk!« sagde *Brandtrommen*. »Nu er det reent galt med *Peter!* der er Huusild, troer jeg.«

Moder gik paa Torvet næste Dag.

»Veed Du Nyt, *Peter*!« sagde hun, da hun kom tilbage, »deiligt Nyt! Borgemesterens *Lotte* er bleven forlovet med Etatsraadens Søn; det skete iaftes!«

»Nei!« sagde *Peter* og sprang op fra Stolen. Men *Moder* sagde Jo; hun havde det fra Barberens Kone, og hendes Mand havde det igjen lige ud af Borgemesterens egen Mund.

Og *Peter* blev bleg som et Lilig, og han satte sig ned igjen.

»Herre Gud, hvordan har Du det!« sagde *Moderen*.

»Godt! godt! lad mig bare være!« sagde han, og Taarerne løb ham ned over Kinderne.

---

1 et Andemad] Andemad D. 3 ogsaa] *de flg. 6 linier står på en overklæbning, hvis bagside supplerer den i n.t. 218,28 nævnte.*